

A kerékpárt felfordított helyzetben – esetleg egy segítőtárs közreműködésével – közel egyenletes sebességgel tekerve mérhetjük az ellenálláson átfolyó áramot, és (vagy) a rajta eső feszültséget. Ennek ismeretében a teljesítmény könnyen számítható. Néhányan motorral (fűrógéppel, esztergapaddal) hajtották meg a kerékpárról leszerelt dinamót. A fordulatszám közvetve (a hajtókar fordulatszámát mérve és az áttételt előzetesen meghatározva) ugyancsak mérhető, illetve kiszámítható, de megfelelő eszközzel közvetlenül is megkapható.

A mérést elvégzők többsége azt tapasztalta, hogy az ellenállásra eső teljesítmény a fordulatszám négyzetével egyenesen, az ellenállással pedig fordítottan arányos, ami arra utal, hogy a dinamó feszültsége a fordulatszámmal arányosnak tekinthető. Ez a megállapítás azonban csak viszonylag nagy (néhányszor 100 Ω -s, vagy még nagyobb) terhelő ellenállásnál érvényes. Péterfalvi Csaba (Szekszárd, Garay J. Gimn. 11. o.t.) azt tapasztalta, hogy az 5, 10, 33 és 80 ohmos ellenállások közül a 10 ohmos vette fel a legnagyobb teljesítményt. Azt is megfigyelte, hogy 15, 30 és 45 km/h haladási sebességnél a kerékpárjának lámpája kb. ugyanolyan erősen világít, tehát a (12 ohmosnak számolt ellenállású) izzó által felvett teljesítmény nem függ számottevően a dinamó fordulatszámától.